

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การขุดดินและถมดิน

พ.ศ. 2550

องค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง

อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

สำเนาฉบับ

ประกาศ องค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง
เรื่อง การขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2550

เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 3 (5) มาตรา 6 , มาตรา 7 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติ
การขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 และพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543 แก้ไข
เพิ่มเติมโดยฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการ
ขุดดิน เพื่อนำดินไปถมพื้นที่ทำการก่อสร้าง ที่อยู่อาศัย หรือเพื่อกิจการอย่างอื่น ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตราย
แก่ทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชนได้ ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง ได้พิจารณา
เห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2550 และนายอำเภอพิมาย ได้เห็นชอบเรียบร้อยแล้ว

องค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
ในเมือง เรื่อง การขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2550 (ตามรายละเอียดแนบท้าย) ให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 3 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550

(นายบรรเจิด สอพิมาย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง

จนท.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง
เรื่อง การขุดดินและถมดิน

พ.ศ. 2550

หลักการ

เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 3 (5) มาตรา 6 มาตรา 7 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 และพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2543 แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 นายกององค์การบริหารส่วนตำบลในเมืองขอเสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง เรื่อง การขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2550 ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง และนายอำเภอพิมาย เพื่อพิจารณาเห็นชอบเพื่อประกาศใช้เป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง

เหตุผล

โดยที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดอื่นๆ เดิมจังหวัด ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 20 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2535 กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2546 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 120 ตอนที่ 111 ก ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2546 และกฎกระทรวงกำหนดมาตรการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้างในการขุดดินหรือถมดิน พ.ศ. 2548 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 122 ตอนที่ 25 ก ลงวันที่ 18 มีนาคม 2548 ซึ่งมีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว เนื่องจากปัจจุบันนี้มีการขุดดินเพื่อนำดินไปถมพื้นที่ที่ทำการก่อสร้างที่อยู่อาศัยหรือเพื่อกิจการอย่างอื่นอย่างกว้างขวางแต่การขุดดินและถมดินดังกล่าวยังไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ จึงอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชนได้ สมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมืองว่าด้วยการขุดดินและถมดิน เพื่อให้การขุดดินและถมดินในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเมืองเป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการจึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง
เรื่อง การขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง ว่าด้วยเรื่องการ
ขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2550

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ.2537 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 ประกอบกับมาตรา 3(5) มาตรา 6
มาตรา 7 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 และพระราชกฤษฎีกาให้
ใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 องค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง โดยได้รับความ
เห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเมืองและนายอำเภอพิมาย จึงได้ออกข้อบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนตำบลในเมือง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง เรื่อง การ
ขุดดินและถมดิน พ.ศ. 2550 ”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การ
บริหารส่วนตำบลในเมือง แล้ว 15 วัน

ข้อ 3 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“ดิน” หมายความว่ารวมถึง หิน กรวด หรือทราย และอินทรีย์วัตถุต่าง ๆ ที่เจือปน

กับดิน

“พื้นดิน” หมายความว่า พื้นผิวของที่ดินที่เป็นอยู่ตามสภาพธรรมชาติ

“ขุดดิน” หมายความว่า กระทำแก่พื้นดินเพื่อนำดินขึ้นจากพื้นดิน หรือทำให้

พื้นดินเป็น บ่อดิน

“บ่อดิน” หมายความว่า แอ่ง บ่อ สระ หรือช่องว่างใต้พื้นดิน ที่เกิดจากการขุดดิน

“ถมดิน” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อดินหรือพื้นดินให้ระดับดินสูงขึ้น

กว่าเดิม

/ “เนินดิน”.....

“เนินดิน” หมายความว่า ดินที่สูงขึ้นกว่าระดับพื้นดิน โดยการถมดิน

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่าแผนที่แสดงสภาพของที่ดิน ที่ตั้งและขอบเขตของที่ดินที่จะขุดดินหรือถมดิน รวมทั้งที่ดินที่อยู่และสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ข้างเคียง

“รายการ” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดของดิน ความลึกของบ่อดินที่จะขุดดิน หรือความสูงของเนินดินที่จะถมดิน ความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดิน ระยะห่างจากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของคนอื่น วิธีป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง และวิธีการในการขุดดินและถมดิน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการขุดดินและถมดิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งตาม

ข้อบัญญัตินี้

การขุดดิน

ข้อ 5 ผู้ใดประสงค์จะทำการขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกินสามเมตร หรือมีพื้นที่ปากบ่อดินเกินหนึ่งหมื่นตารางเมตร หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยยื่นเอกสารแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้

- (1) แผนผังบริเวณที่ประสงค์จะทำการขุดดิน
- (2) แผนผังแสดงเขตที่ดินและที่ดินบริเวณข้างเคียง
- (3) วิธีการขุดดินและการขนดิน
- (4) ระยะเวลาในการขุดดิน
- (5) ชื่อผู้ควบคุมงานซึ่งจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (6) รายการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามข้อ 8
- (7) ที่ตั้งสำนักงานของผู้แจ้ง
- (8) ภาระผูกพันต่าง ๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่จะทำการขุด
- (9) เอกสารและรายละเอียดอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกำหนด

/ ถ้าผู้แจ้ง.....

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกใบรับแจ้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้งทำการขุดดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้แก้ไขให้ผู้ถูกต้องภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้แจ้งไม่แก้ไขให้ผู้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้แจ้ง ได้รับแจ้งให้แก้ไขจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้การแจ้งตามวรรค หนึ่งเป็นอันสิ้นผล

ถ้าผู้แจ้งได้แก้ไขให้ผู้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งภายในสามวันนับแต่วันที่รับแจ้งที่ถูกต้อง ผู้ได้รับใบแจ้งต้องเสีย ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 6 ในระหว่างการขุดดิน ผู้ขุดดินตามข้อ 5 ต้องเก็บใบรับแจ้ง แผนผังบริเวณและ รายการไว้ที่สถานที่ขุดดินหนึ่งชุด และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้ถ้าใบรับแจ้งชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ขุดดินตามข้อ 5 ขอรับใบแทนใบรับแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

ข้อ 7 ผู้ขุดดินตามข้อ 5 ต้องทำการขุดดินให้ผู้ถูกต้องตามกฎหมาย และต้องควบคุม ลูกจ้างหรือตัวแทนให้ปฏิบัติตามข้อ 8 และต้องรับผิดชอบในการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทน ซึ่งได้ กระทำในทางการที่จ้างหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 8 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ตลอดจน การอื่นที่จำเป็นตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศตามกฎหมาย กฎกระทรวง กำหนด ในเรื่องต่อไปนี้

- (1) บริเวณห้ามขุดดินหรือถมดิน
- (2) ความสัมพันธ์ของความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดินตามชนิดของดิน ความลึกและขนาดของบ่อดินที่จะขุดดิน ความสูงและพื้นที่ของเนินดินที่จะถมดินและระยะห่างจาก ขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงเขตที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น
- (3) วิธีการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง
- (4) วิธีการให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยแก่คนงานและบุคคลภายนอก

(5) หลักเกณฑ์.....

(5) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นในการขุดดินและถมดิน

ข้อ 9 การได้รับใบแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 5 ไม่เป็นเหตุคุ้มครองการขุดดินที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือต่อสภาพแวดล้อม ผู้ขุดดินไม่ว่าจะเป็นเจ้าของที่ดิน ผู้ครอบครองที่ดิน ลูกจ้างหรือตัวแทน ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น เว้นแต่จะมีเหตุที่ไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

ข้อ 10 การขุดบ่อน้ำใช้ที่มีพื้นที่ปากบ่อไม่เกินสี่ตารางเมตรผู้ขุดดินไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 11 การขุดดินที่มีความลึกจากระดับพื้นดินไม่เกินสามเมตร เมื่อจะขุดดินใกล้แนวเขตที่ดินของผู้อื่นในระยะน้อยกว่าสองเท่าของความลึกของบ่อดินที่จะขุดดินต้องจัดการป้องกันการพังทลายของดินตามวิธีที่ควรกระทำ

ข้อ 12 ในการขุดดินถ้าพบโบราณวัตถุศิลปวัตถุ ซากสิ่งค่าบรรพ์หรือแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจหรือทางการศึกษาในด้านธรณีวิทยา ให้ผู้ขุดดินหยุดการขุดดินบริเวณนั้นไว้ก่อนแล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พบและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้กรมศิลปากรหรือกรมทรัพยากรธรณีแล้วแต่กรณีทราบโดยด่วน ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ขุดดินปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น

การถมดิน

ข้อ 13 ผู้ใดประสงค์จะทำการถมดินโดยมีความสูงของเนินดินเกินกว่าระดับที่ดินข้างเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่ของเนินดินไม่เกินสองพันตารางเมตร หรือมีพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ต้องจัดให้มีการระบายน้ำเพียงพอที่จะ ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ เจ้าของที่อยู่ข้างเคียงหรือบุคคลอื่น

พื้นที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เกินสองพันตารางเมตรการถมดินที่มีพื้นที่เกินสองพันตารางเมตร หรือมีพื้นที่เกินกว่าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศตามวรรคหนึ่ง นอกจากจะต้องจัดให้มีการระบายน้ำตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งการถมดินนั้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

/ ถ้าผู้แจ้ง.....

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการ ตามที่ระบุไว้ในวรรคสามโดยถูกต้องแล้วให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นออกไปรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้น
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นทำการถมดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่
ได้รับใบแจ้งให้นำบัญชีขุดดิน ขั้ว 5 วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และข้อ 6 ข้อ 9 มาบังคับใช้
โดยอนุโลม

ข้อ 14 ผู้ถมดินตาม ข้อ 13 ต้องทำการถมดินให้ถูกต้องและต้องควบคุมลูกจ้าง
หรือตัวแทนให้ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม ข้อ 8 และต้องรับผิดชอบในการกระทำของลูกจ้าง
หรือตัวแทนซึ่งได้กระทำในทางการที่จ้าง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 15 ผู้ใดได้รับความเสียหายหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจได้รับความเสียหาย
จากการขุดดินหรือถมดินอันไม่ปฏิบัติตามข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 11 มีสิทธิร้องขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น
สั่งให้หยุดการขุดดินหรือถมดินนั้นได้

เมื่อได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เข้าไปตรวจสอบสถานที่ขุดดินหรือถมดินและรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่น
เห็นว่าความเสียหายได้เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นจากการขุดดินหรือถมดินนั้นให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็น
หนังสือสั่งให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือถมดินหรือจัดการป้องกันความ
เสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดิน หรือถมดินนั้นได้ตามที่เห็นสมควรเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นตามข้อนี้ ให้หมายความรวมถึงผู้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายด้วย

ข้อ 16 พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ที่มีการขุดดินตามข้อ 5
หรือการถมดินตาม ข้อ 13 ว่าได้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ หรือประกาศที่ได้ออกตามข้อบัญญัตินี้หรือไม่
ทั้งนี้ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ และให้ผู้ขุดดิน
ผู้ถมดิน หรือตัวแทน หรือเจ้าของที่ดินอำนวยความสะดวกตามสมควร

/ ข้อ 17.....

ข้อ 17 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ เห็นว่าการขูดดินหรือถมดินได้ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้มีคำสั่งให้ผู้ขูดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขูดดินหรือถมดินหรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการขูดดินหรือการถมดินนั้น แล้วแต่กรณีและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้

ในกรณีฉุกเฉินให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขูดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขูดดินหรือการถมดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขูดดินหรือการถมดินนั้น ตามที่เห็นว่าเป็นได้ แล้วรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบทันทีถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ถือว่าคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาตั้งแต่ต้นถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีหนังสือสั่งภายในกำหนดเวลาเจ็ดวัน ให้คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอันสิ้นผล

ข้อ 18 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 19 ในการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

การอุทธรณ์

ข้อ 20 ผู้ขูดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 15 วรรคสองหรือข้อ 17 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้มีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ยื่นคำขอทุเลาพร้อมอุทธรณ์ในกรณีเช่นนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะอนุญาตให้ทุเลาการบังคับ โดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ได้ หรือจะสั่งวางเงินหรือหลักทรัพย์ประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้

/ ให้ผู้ว่า.....

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

บทกำหนดโทษ

ข้อ 21 ผู้ใดทำการชุกคินตามข้อ 5 หรือทำการถมคินตามข้อ 13 วรรคสาม โดยไม่ได้รับใบแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 5 วรรคสอง หรือข้อ 13 วรรคสี่ แล้วแต่กรณีต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ. 2543 มาตรา 35 หากการกระทำตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในบริเวณห้ามชุกคินหรือถมคินตามข้อ 8 (1) ผู้นั้นต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ.2543 มาตรา 35 วรรคสอง

ข้อ 22 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 5 และข้อ 8 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ. 2543 มาตรา 36

ข้อ 23 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 11 ข้อ 13 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ.2543 มาตรา 37

ข้อ 24 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ให้ตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ในเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ.2543 มาตรา 38

ข้อ 25 ผู้ชุกคินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 12 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ.2543 มาตรา 39

ข้อ 26 ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดการชุกคินหรือการถมคินตามข้อ 15 วรรคสองหรือข้อ 16 วรรคหนึ่งหรือวรรคสองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ.2543 มาตรา 40

ข้อ 27 ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการชุกคินหรือถมคิน ตามข้อ 15 วรรคสอง หรือข้อ 16 วรรคหนึ่งหรือวรรคสองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการชุกคินและถมคิน พ.ศ.2543 มาตรา 41

/ ข้อ 28....

ข้อ 28 บรรดาความผิดตามข้อบัญญัตินี้นอกจาก ข้อ 8 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ 29 ในกรณีที่มีการกระทำผิดตามข้อบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น และได้รับความเสียหาย เนื่องจากการกระทำความผิดนั้นเป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

ข้อ 30 ผู้ใดชุกดินและถมดินอันมีลักษณะที่ต้องแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัตินี้อยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้ปฏิบัติตามข้อ 5 และข้อ 13 แล้วแต่กรณีภายในสิบห้าวันนับแต่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับและเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบแจ้งความข้อบัญญัตินี้แล้ว

ข้อ 31 ให้นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 3 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

(นายบรรเจิด สอพิมาย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเมือง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสมศักดิ์ นันทศักดิ์ศิริ)

นายอำเภอพิมาย

กำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการขุดดินและถมดิน

ค่าธรรมเนียม

(1) ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งการขุดดินหรือถมดิน	ฉบับละ	500 บาท
(2) ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร	หน้าละ	1 บาท

ค่าใช้จ่าย

- (1) ค่าพาหนะเดินทางไปตรวจสอบสถานที่ ให้จ่ายเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง
ขุดดินหรือถมดิน
- (2) ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปตรวจสอบ ให้จ่ายเท่าที่จำเป็นตามระเบียบของ
สถานที่ขุดดินหรือถมดิน ทางราชการแก่ผู้ไปทำงานเท่าอัตราของทางราชการ